

Menú

C.Valenciana Más noticias Deportes Economía Opinión Cultura Ocio Vida y Estilo Participación Multimedia

DIRECTO

Sigue la carrera de Moto3 del GP de la Comunitat Valenciana

Levante-EMV » València

Suscriptor

Mackie Navalla, entre nosaltres

La 'Balada de mort' de Brecht i Weill es va fer present als carrers de mala fama de la ciutat

Francesc J. Hernández | Departament De Sociologia Universitat De València | 12.11.2017 | 01:09

Assassinats a navallades a València, el 1928. Antonio Gordó i Luis Fernández moriren per ferides de les navalles, amb pocs dies de diferència.

El 1928, Bertolt Brecht i Kurt Weill composaren «Die Moritat von Mackie Messer», és a dir, «La balada de mort de Mackie Navalla», que l'any següent fou incorporada a «L'òpera dels tres rals». De la cançó de Mackie Navalla s'han fet moltíssimes versions:

Frank Sinatra, José Guardiola, Miguel Ríos, Rubén Blades, Robbie Williams i altres. Fins i tot la cantà **Kevin Spacey** a la pel·lícula «Beyond the Sea», dirigida per ell mateix. Sense oblidar les versions en còmic: el «Makinavaja», del dibuixant **Ramón Tosas** «Ivà», que encarnaren a la pantalla **Ferrán Rafé, Pepe Rubianes** o **Andrés Pajares**.

Mackie Navalla, entre nosaltres

El mateix any que Brecht i Weill crearen aquell personatge universal, a la nostra ciutat s'encadenaren dos assassinats que exemplificaren perfectament la tràgica història de Mackie. Aquesta és una història de dones menyspreades i homes violents; en definitiva, de persones que naufraguen en carrers on eren mercaderia per al plaer.

Al juny del 1928 hi havia una casa de prostitució al número 2 de l'antic carrer Ribot de València. Amb les remodelacions posteriors del carrer Sant Vicent i l'avinguda de l'Oest, aquest carrer desaparegué. Hi treballava **Magdalena García Paredes**, una jove de 25 anys que havia nascut a Mazarrón (Múrcia). Durant algun temps, Magdalena havia conviscut amb **Antonio Gordó Iborra**, de 35 anys, que viva al número 10 del mateix carrer. Ell era un home violent, que maltractava Magdalena. Temps enrere li havia causat ferides greus, la qual cosa havia determinat que obrien al maltractador una causa al jutjat de Sant Vicent, que a l'estiu del 1928 encara no estava resolta. Antonio es guanyava la vida amb el «Carrito de la porcelana». Aquest «carrito» fou un negoci molt popular en l'època, que recorria els barris venent quincalla, canviant porcellanes per roba vella i fins i tot, segons algunes cròniques, fent préstec de diners als més necessitats al marge dels circuits bancaris. De la seua popularitat dona compte el fet

Suscriptor | València

Contenido exclusivo para suscriptores digitales

Tesla desembarca en València y crea las 'cargas en destino'.

Primeros pasos hacia la movilidad eléctrica

València encarga a una consultoría que desarrolle un proyecto para desplegar una red pública de...

El día en que Marie Curie se enamoró de València

La dos veces Nobel visitó el 'Cap i Casal' el sábado 2 de mayo de 1931 en su viaje a España...

Vilar: "No estamos dispuestos a quitar controles en el gasto para ser más ágiles"

Vilar afirma que no hay inversiones "icónicas", pero los presupuestos "cubren las necesidades..."

que fou representat en la falla Pare d'Orfens-Blanqueries de l'any 1926, obra del faller **Antonio Fontanelles**.

Todas las noticias de Valencia

Encara que Magdalena volia abandonar Antonio, el maltractador, que vivia pràcticament al costat del prostíbul, continuava assetjant-la. Aleshores la dona va recórrer al seu germà, que era un poc major que ella. **Salvador García Paredes** tenia 27 anys i no sabem si vivia a València o s'hi traslladà reclamat per la seua germana. Si Salvador arribà a parlar amb Antonio, les gestions no tingueren resultat. El dimarts 5 de juny, Antonio abordà Magdalena a l'escaleta de la casa on vivia i exercia el seu ofici. Pujaren a l'habitació que ocupava la dona i l'home, molt irat, li prohibí que isquera al carrer. Aquell mateix dia, amb la nit avançada, Salvador, visità la seua germana. En la seua habitació, Magdalena li contà la visita anterior del seu assetjador i les amenaces perquè no isquera al carrer. En un primer moment, Salvador aconsellà la dona que li fera cas, que no isquera de l'habitació per evitar incidents amb aquell home de caràcter violent. Tanmateix, com que la dona no havia sopat i li abellia xocolata, decidiren baixar al carrer per buscar, encara que ja era tard, algun establiment obert al carrer Gràcia. Dissortadament es trobaren amb Antonio. Aquest proferí noves amenaces. Salvador isqué en defensa de la seua germana i ell i l'assejador començaren a barallar-se. Magdalena cridà demanant auxili. Altres dones llançaren crits. Acudiren vianants i es presentà ràpidament una parella de les forces de seguretat, formada pels agents **Juan Alapont i Nemesio Aranda**, que separaren els homes enfrontats. Però hi arribaren tard. Antonio es desplomà amb ferides mortals. El portaren a l'hospital, on morí mentre el metge de guàrdia, **Alfredo Ferrer Peris**, li feia un reconeixement. Tenia dos ganivetades que, penetrant-li entre les costelles, afectaven la regió del cor, una altra més al pit i també en tenia altra a la regió abdominal. Salvador fou immediatament detés, lliurà l'arma amb què havia ferit Antonio (una navalla amb tirabuixó, amb una fulla d'un centímetre d'ample) i ingressà en la presó per ordre del jutge **Juan Espinosa**. Fou jutjat el juny del 1929 i condemnat a 10 anys de presó i 5.000 pessetes d'indemnització a la família del mort.

Com si fóra una fatalitat, el lloc de treball d'Antonio Gordó en el «Carrito de la porcelana» fou ocupat per **Mariano Hernández Manchón**, que pocs dies després protagonitzaria un altre assassinat. Mariano havia nascut a Cartagena i tenia 25 anys. Vivia a la Carrera Sant Lluís de València. Freqüentava els carrers de mala fama, on era conegut pels agents de la policia, i el 1927 havia estat multat per escàndol. El dimecres 13 de juny del 1928, huit dies després de l'assassinat d'Antonio, cap a la una i mitja de la matinada, Mariano, acompanyat de **Luis Fernández Torrente**, entrà al bar «Triana», que estava al carrer Quevedo 17 de València. Molt a prop del carrer Ribot, esmentat adés. Sembla que no era el primer bar que havien visitat aquella nit. Luis Fernández tenia 41 anys i també era murcià. Feia molt poc de temps que havia mort la seua dona, que era propietària del bar «Montes», que estava junt al domicili familiar del carrer Padilla 3, 1r. De fet, una vegada la dona havia denunciat el robatori de 610 pessetes de casa seua quan havia pujat a buscar canvi per a un client i, potser, havia deixat la porta oberta.

Quan Mariano i Luis es trobaven dins del bar «Triana», sembla que se'ls acostà una de les cambres, coneguda com **Carmen la Gitana**. Potser la dona va seure a la taula on estaven. Carmen havia treballat anteriorment al bar «Montes», el que havia estat propietat de Luis i la seua dona. Aleshores el més jove agafà unes flors que hi havia al mostrador i li les oferí o li les posà al pit de la dona. Aquest gest molestà Luis, que irat llançà les flors a terra, les xafà i li digué a Mariano que no tenia categoria per fer allò. Aquella expressió desencadenà una discussió, que anà pujant de to. Amb un gest desafiant, els dos homes isqueren al carrer. A curta distància, a la cantonada del carrer Quevedo amb el dedicat aleshores al gravador **Selma**, començaren a barallar-se, mentre un agent lliure de servei que passava per allà intentava pacificar la situació. Fou inútil. Mariano va traure una navalla gran i ferí Luis pel costat esquerre. La fulla havia penetrat entre les costelles i havia arribat al cor. El ferit caigué a plom, mentre manava molta sang del costat. Mariano llançà la navalla a terra i, aprofitant que hi havia molta gent pel carrer, fugí a la carrera. Sonaren ràpid els xiulits dels serenos, alertant les forces de seguretat, que arribaren i començaren a buscar l'assassí fugitiu. Mentrestant, un carreter anomenat **Luciano Aznar** conduí veloçment el cos del ferit a l'hospital. A poc d'ingressar, els metges certificaren la seua defunció. Es presentà el jutge de guàrdia, **Evaristo Piquer**, en el lloc dels fets. Finalment trobaren Mariano amagat sota un llit d'una altra casa de prostitució que hi havia al carrer Ribot número 16, ben pròxima a aquella altra on exercia Magdalena i de l'habitatge d'Antonio, mort uns dies abans també per les ferides d'una navalla. El juliol del 1929, Mariano fou condemnat a 12 anys de reclusió i al pagament d'una indemnització de 8.000 pessetes a l'hereu de Luis Fernández.

En definitiva, històries als marges de la història, que ja tenien la lletra de Brecht i la música de Weill per ser il·lustrades.

Más información

Les revolucions assalten els prestatges

Kevin Spacey, "un depredador" en el plató de 'House of Cards'

Arboç

Temas relacionados:

[Frank Sinatra](#)
[Kevin Spacey](#)
[Mort](#)
[Robbie Williams](#)

Contenido para ti

Hacienda pone el ojo al 'youtuber'

11-11-2017

La pulsera inteligente que recomienda la mejor casa

12-11-2017

El problema valenciano sale a la calle

12-11-2017

Sanidad mejora en un 42 % el contrato de la comida de La Fe al no recibir ofertas

11-11-2017

Díez Cubelos: "El hermetismo favoreció que algunos hiciesen negocio con el caso Alcàsser"

12-11-2017

Más socios, más Cruz Roja

12-11-2017

Enlaces recomendados: Premios Cine

Levante
EL MERCANTIL VALENCIANO
[Mapa web](#)

C. Valenciana

València
El tiempo
Transportes en València
Tráfico en València
Cartelera de cine
Fallas
Servicios

Clasificados

tucasa.com
Iberpisos
Iberanuncio
Ibercoches
Iberempleo
Anuncios breves
Cambalache

Especiales

Lotería Navidad
Lotería el Niño
Fórmula 1
Motogp
Premios Cine
Calendario Laboral
Calendario Escolar

levante-emv.com

Contacto
Atención al lector
Conózcenos
Localización
Política Medioambiental
Aviso legal
Política de cookies

Publicidad

Publicidad

Otras webs del Grupo Editorial Prensa Ibérica

Otras webs del Grupo Editorial Prensa Ibérica

Diari de Girona | Diario de Ibiza | Diario de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A Coruña | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | La Opinión de Tenerife | La Opinión de Zamora | La Provincia | La Nueva España | Levante-EMV | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | The Adelaide Review | 97.7 La Radio | Euroresidentes | Lotería Navidad | Premios Cine